

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 9P/78/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4614202232
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Helena Dudzíková
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2015:4614202232.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudkyňou JUDr. Helenou Dudzíkovou, vo veci starostlivosti súdu o maloletého H. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: G. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. R. XXX, zastúpený advokátom Petrom Janíkom, so sídlom Partizánske, Hviezdoslavova 16 a E. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. , H. XXX/X, na návrh navrhovateľa B.. S. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., H. XXX/X, obaja právne zastúpení advokátkou JUDr. Margitou Kytnarovou, so sídlom Topoľčany, Sv. Cyrila a Metoda 4595/18, o osvojenie maloletého dieťaťa takto

rozhodol:

Maloletý H. H., nar. XX.XX.XXXX v F., r.č. XXXXXX/XXXX, syn rodičov G. H. a E. H., rod. E. stáva sa od právoplatnosti tohto rozsudku osvojencom B.. H. G., nar. XX.XX.XXXX v H., r.č. XXXXXX/XXXX, U., syn rodičov H. G. a K. G., rod. Q., bytom U. R. XXX.

Osvojiteľ bude zapísaný ako biologický otec v knihe narodení G. vo zväzku 75, ročník XXXX, strana 88, por. č.234 .

Priezvisko osvojenca je „ G. “.

odôvodnenie:

Navrhovateľ podal návrh na osvojenie maloletého H. H., nar. XX.XX.XXXX, v ktorom návrhu uviedol, že maloletý H. sa narodil jeho manželke a G. H., pričom návrh podáva z dôvodu, že s matkou dieťaťa uzavreli manželstvo XX.XX.XXXX a poznajú sa po dobu 3 a pol roka, pričom žili v spoločnej domácnosti po dobu 3 rokov. S matkou bývajú v spoločnej domácnosti a spoločne sa starajú o syna E. G., nar. XX.XX.XXXX. Ďalej v návrhu uviedol, že otec sa o maloletého H. dlhodobo nezaujíma. Od rozvodu ho videl asi štyrikrát, pričom vyživovaciu povinnosť si riadne neplnil, preto matka bola nútená vymáhať si výživné prostredníctvom orgánov polície a v súčasnej dobe sa otec nachádza vo výkone trestu odňatia slobody. Poukázal na to, že si je vedomý všetkých súvislostí spojených s osvojením teda, že osvojením vzniká medzi osvojiteľom a osvojencom rovnaký vzťah ako medzi rodičmi a deťmi. Najvhodnejším prostredím pre maloletého H. je úplné rodinné prostredie, ktoré sú schopní s matkou maloletého dieťaťa maloletému H. vytvoriť. Maloletý H. ho volá otec a vzťah k biologickému otcovi nie je vytvorený, prakticky nesie len jeho priezvisko. Maloletý H. vie o tom, že jeho biologický otec bol súčasťou jeho minulého života, matka mu vysvetlila väzby a súvislosti s jeho biologickou rodinou zo strany otca aj mamy , sám v zmysle svojho veku primerane chápe určité veci, avšak všetkému celkom nerozumie. Po ich svadbe sa domáha, aby bol súčasťou ich úplnej rodiny, vrátane priezviska a všetkého ostatného, pričom tento sa domáhal hneď po narodení ich syna E.. O maloletého H. sa riadne starajú, veľmi si ho obľúbil, vychováva ho a berie ho ako vlastné dieťa.

Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 9P/78/2014 zo dňa 30.09.2014 bolo rozhodnuté, že maloletý H. H. sa stáva od právoplatnosti rozsudku osvojencom B. H. G., nar. XX.XX.XXXX v H., E. Otec podal proti tomuto rozsudku včas odvolanie, s tým, že v odvolaní uviedol, že prvostupňový súd neopodstatnene zasiahol do jeho oprávnení ako otca, čím sa zároveň stráca aj jeho rodinno-právna väzba k dieťaťu. Ďalej v odvolaní uviedol, že súd sa nezaoberal dôvodmi samotného osvojenia, keď je zrejmé, že iba počas výkonu trestu odňatia slobody, z ktorého má byť prepustený v novembri 2014, nemohol reálne využívať svoje rodičovské práva. Tvrdil, že ako otec prejavil dostatočný záujem o dieťa, pokiaľ mu to matka umožnila, táto sa však snažila akýmkoľvek spôsobom zamedziť jeho styku s dieťaťom.

Krajský súd v Nitre uznesením sp.zn. 25CoP/66/2014 zo dňa 19.05.2015 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Krajský súd v Nitre uznesením sp.zn. 25CoP/66/2014 zo dňa 19.05.2015 poukázal na to, že je potrebné sa vecou zaoberať podrobnejšie, taktiež zaoberať sa zdravotným stavom osvojenca a navrhovateľa, keďže ide o dieťa s narušenou komunikačnou schopnosťou a je potrebné doplniť dokazovanie podľa postupov a pokynov v uvedenom rozhodnutí.

Navrhovateľ vo svojej výpovedi zo dňa 27.10.2015 uviedol, že s matkou dieťaťa uzavreli manželstvo dňa XX.XX.XXXX, avšak pred uzavretím manželstva žili v spoločnej domácnosti od októbra 2010 a pokiaľ žili v spoločnej domácnosti pred uzavretím manželstva, žil s nimi i maloletý H., teda žili v spoločnej domácnosti od 4.roku veku maloletého H.. Z ich manželstva pochádzajú dve deti a to syn E., nar. XX.XX.XXXX a maloletý E., nar. XX.XX.XXXX, pričom maloletý H. ho oslovuje: „oci, ocino“ a takto ho oslovuje už dlhšiu dobu. Poukázal na to, že maloletý H. sa dozvedel o tom, kto je jeho biologický otec tým spôsobom, že si rád prezerá albumy a týmto spôsobom sa dostal k informácii, kto je jeho biologický otec, avšak si nemyslí, že by ho to nejakým spôsobom ovplyvnilo. Maloletému H. vysvetľoval situáciu, najmä kto je jeho biologický otec a sám to chápe tak, že biologický otec je ocino prvý a s tým, že ocino prvý má už vytvorenú inú rodinu a chápe, že žije s nimi v spoločnej domácnosti a so svojimi bratmi. Bez ohľadu na to, že má túto informáciu, myslí si, že tak ako sa vyjadril maloletý H. doslova:

„v srdiečku má mňa ako ocina“ . Poukázal na to, že vzťah medzi ním a maloletým H. je veľmi dobrý, ba priam výborný. Pred uzavretím manželstva žili v obci U. R., kde žil i otec maloletého dieťaťa, pričom v U. R. žili len pár mesiacov, potom si našli samostatné bývanie v F., o ktorej skutočnosti otec vedel, mal teda možnosť zaujímať sa o maloletého H.. Počas doby, kedy žili v U. R., otec prejavil záujem o maloletého H., len jedenkrát, pričom dokonca boli na plánovanom výlete, biologický otec volal, že chce vidieť maloletého H. na druhý deň, preto sa tomuto prispôbili a umožnili otcovi, aby sa stretol s maloletým H.. V priebehu roku 2011, otec neprejavil žiadnym spôsobom o dieťa záujem, v priebehu r. 2012 išlo len o náhodné stretnutie v jednom prípade a v r.2013, nedošlo k žiadnemu stretnutiu. Má vedomosť o tom, že otec sa vrátil z výkonu trestu odňatia slobody 14.09.2015 a jediným jeho záujmom o dieťa bolo podanie návrhu na zníženie výživného.

Matka maloletého dieťaťa uviedla, že s osvojením súhlasí a potvrdila, že vzťah medzi navrhovateľom a maloletým H. je výborný. Vo svojej výpovedi zo dňa 27.10.2015 uviedla, že je pravdou, že od r.2010 začala žiť s navrhovateľom, pričom konkrétne v r.2010 otec prejavil záujem o maloletého H. v 3 prípadoch, v r.2011 o neho neprejavil záujem, v r.2012 išlo o náhodné stretnutie v obci U. R., pretože policajti hľadali biologického otca u jej rodičov, kde v tom čase bola s maloletým H. na návšteve, vtedy videla, že maloletý H. má strach, keďže tam boli policajti a preto išla za biologickým otcom s tým, že nech si dá veci do poriadku. Vtedy jej otec povedal, že chce vidieť maloletého H. pravidelne, umožnila mu stretnutie v D. v K., v detskom kútiku, vtedy videla, že maloletý H. biologického otca nepozná. Ona komunikovala s bývalým manželom, maloletý H. sa hral v detskom kútiku a prišiel sa spýtať, kto to je a išiel sa ďalej hrať. Celý r. 2012 bol otec na slobode, mal teda možnosť o syna prejaviť záujem, avšak tak sa nestalo. Otec má dlh na výživnom vo výške 5.500,- eur a prebieha na tunajšom súde konanie o zníženie výživného pod sp.zn. 11P/202/2015, pričom dozvedela sa o pojednávaní od sociálnych pracovníčok. Súhlasí s tým, aby bol maloletý H. osvojený a aby vyrastal s ostatnými súrodencami v kompletnej rodine. Matka ďalej uviedla, že otec ešte pred rozvodom v r.2010 prejavil záujem, že vezme maloletého H. na stretnutie s kamarátom, avšak neskôr sa dozvedela, že ho zobral na stretnutie s ľuďmi, ktorým dlhoval peniaze a bál sa, aby mu niečo neurobili, tak zobral na stretnutie maloletého H.. Otec sa vrátil z výkonu trestu odňatia slobody dňa 14.09.2015 a od tej doby o maloletého H. neprejavil žiadny záujem. Pokiaľ ide o finančné, materiálne potreby maloletého H. ako i celkovú starostlivosť, matka

uviedla, že už počas trvania manželstva sa otec o maloletého H. nestaral, preto podala i návrh na rozvod manželstva a navrhovateľ v súčasnej dobe vozí maloletého H. každý deň 25 km z obce, kde bývajú do R. do špeciálnej školy, keďže trpí N.. V tomto smere sa úplne môže spoľahnúť na navrhovateľa, pretože tento sa staral o neho i pred uzavretím manželstva. Matka ďalej dodala, že má pocit, že zo strany bývalého manžela ide len o šikanu, pretože mal možnosť, aby sa o maloletého H. zaujímal, avšak napriek tomu sa o syna nezaujímal, neplatil výživné, dokonca len pod hrozbou exekúcie a trestného stíhania. Prejavil záujem o syna, až keď navrhovateľ podal návrh na osvojenie a to tým spôsobom, že podal návrh na zníženie výživného a výživné si plnil len v čiastočnej výške. Predložila doklady o plnení vyživovacej povinnosti od 16.09.2014 do 16.09.2015.

Otec maloletého dieťaťa uviedol, že s návrhom nesúhlasí i keď súhlasil, aby maloletý H. niesol priezvisko „G.“ nebol však poučený o tom, že osvojením mu zaniká vyživovacia povinnosť. Je pravdou, že podal návrh na zníženie výživného, nakoľko v čase podania návrhu bol nezamestnaný. Potvrdil, že mal problémy s bývalým spoločníkom vo firme, boli v programe na ochranu svedkov, keďže mal obavu o život a zdravie bývalej manželky a maloletého H., preto platil určitej skupine výpalné. Potvrdil, že matka maloletého dieťaťa mala pravdu v tom smere, ako sa stretával s maloletým H..

Kolízny opatrovník doporučil návrhu navrhovateľa vyhovieť, nakoľko tento je na prospech maloletého dieťaťa, nakoľko navrhovateľ je schopný postarať sa o maloletého H. a má vytvorené všetky podmienky pre zabezpečenie jeho výchovy a starostlivosti.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, správou kolízneho opatrovníka, správou zo školy, správou D., D. kópiou vysvedčenia, dokladov o platení výživného, pripojením rodného listu, registra trestov, pripojením spisov Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 5C/115/2010 a 2T/85/2013 a zistil tento skutkový stav:

Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 5C/115/2010 zo dňa 14.06.2010 bolo manželstvo rodičov maloletého H. rozvedené a pre čas po rozvode bol maloletý H. H. , nar. XX.XX.XXXX zverený do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého H. mesačne sumou 150,- eur. Styk otca s maloletým dieťaťom nebol upravený.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 23.06.2010.

Z pripojeného spisu súd zistil, že návrh na rozvod manželstva podala matka maloletého dieťaťa, pričom rodičia maloletého dieťaťa uzavreli manželstvo 03.12.2005, pričom v čase podania návrhu nezdieľali spoločnú domácnosť a z pripojeného spisu súd zistil, že rodičia - v tom čase manželia nemali vytvorenú ani spoločnú domácnosť a každý mal trvalé bydlisko u svojich rodičov v U. R.. Manželstvo rodičov maloletého dieťaťa bolo rozvedené dňom 14.06.2010, pričom matka s maloletým dieťaťom začala žiť s navrhovateľom od októbra 2010, avšak manželstvo uzavreli až 07.12.2013 a z ich manželstva pochádzajú dve maloleté deti. V čase rozvodu manželstva mal maloletý H. 4 roky , zatiaľ čo v súčasnej dobe má 9 rokov a navštevuje 1. triedu Q. a z pripojeného vysvedčenia vyplýva, že dosahuje výborné výsledky.

Zo správy zo školy na čl.128 vyplýva, že maloletý H. v súčasnej dobe navštevuje 2.ročník, pričom jedná sa o žiaka so Q. a počas dochádzky do školy sa o žiaka zaujímala len matka a jej manžel.

Zo správy kolízneho opatrovníka ÚPSVaR Dunajská Streda vyplýva, že podmienky u navrhovateľa sú vytvorené , keďže obývajú rodinný dom, ktorý je riadne a vkusne zariadený, maloleté deti majú pekne zariadenú detskú izbu, kde majú zabezpečené všetky veci osobnej potreby a maloletý H. má zabezpečený priestor pre plnenie si školských povinností.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 2T/85/2013 bolo zistené, že otec maloletého dieťaťa spáchal zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov, alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1, písm.c/ d/ Tr.zák., ďalej zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. a prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák. a bol odsúdený k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 32/tridsaťdva/ mesiacov nepodmienečne, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Z pripojenej správy zo psychologickej konzultácie G.. D. vyplýva, že bola uskutočnená psychologická konzultácia s rodičmi a dieťaťom a to dňa 03.03.2014 a 22.04.2014 so žiadateľom t.j. navrhovateľom a s dieťaťom individuálne a dňa 07.05.2014 rodinná konzultácia so všetkými členmi. Matka dieťaťa so zámerom svojho manžela súhlasí a súhlas biologického otca však nemajú, avšak tento po rozvode o maloletého H. nejavil záujem a s dieťaťom sa stretol asi dvakrát. H. si na navrhovateľa t.j. manžela matky rýchlo zvykol, podľa matky majú spolu veľmi pekný vzťah. Zo začiatku ho volal menom, teraz ho však už oslovuje „ocino“. Manželia dokonca tvrdia, že nemali ani potrebu legalizovať ich vzťah, až teraz keď sa rozhodli pre osvojenie. Navrhovateľ ho od začiatku ich vzťahu považuje za svojho syna. Vzťah navrhovateľa a maloletého H. sa javí ako funkčný, harmonický, plný lásky, preto doporučila vyhovieť osvojeniu.

Podľa § 98 Zákona o rodine - osvojiteľom sa môže stať len fyzická osoba, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, je zapísaná do zoznamu žiadateľov o osvojenie podľa osobitného predpisu a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti zaručuje, že osvojenie bude v záujme maloletého dieťaťa.

Podľa § 99 odsek 1 Zákona o rodine - medzi osvojiteľom a osvojencom musí byť primeraný vekový rozdiel.

Podľa § 99 odsek 2 Zákona o rodine - osvojiť možno len maloleté dieťa, ak je osvojenie v jeho záujme.

Podľa § 100 odsek 1 Zákona o rodine - osvojiť maloleté dieťa môžu manželia, alebo jeden z manželov, ktorý žije s niektorým z rodičov dieťaťa v manželstve, alebo pozostalý manžel po rodičovi, alebo osvojiteľovi maloletého dieťaťa. Maloleté dieťa môže výnimočne osvojiť aj osamelá osoba, ak sú splnené predpoklady, že osvojenie bude v záujme dieťaťa.

Podľa § 100 odsek 2 Zákona o rodine - ako spoločné dieťa môžu maloletého osvojiť len manželia.

Súd na základe prevedeného dokazovania, mal za to, že návrh navrhovateľa je opodstatnený. Z prevedeného dokazovania mal súd za to, že navrhovateľ o maloletého H. sa stará od 4.roku veku, maloletého H. zabezpečuje finančne a materiálne a to najmenej od októbra 2010, teda 5 rokov a za uvedené obdobie si maloletý H. vytvoril k navrhovateľovi hlboký cit, už aj vzhľadom na to, že sa jedná o introvertné dieťa a dieťa s narušenou komunikáciou, čo treba hodnotiť obzvlášť vysoko. Argument otca maloletého dieťaťa, že nesúhlasí, aby bol maloletý H. osvojený z dôvodu, že sa chce s ním stretávať, tento argument neobstojí, pretože otec maloletého dieťaťa po rozvode manželstva mal možnosť s maloletým dieťaťom sa stretávať, keďže nachádzal sa vo výkone trestu odňatia slobody od 12.06.2013 do 15.09.2015, pričom bol vzatý do väzby dňa 17.01.2013, takže mal od rozvodu manželstva dostatočne dlhú dobu, na to, aby realizoval stretávanie sa so synom, z výkonu trestu odňatia slobody sa vrátil dňa 15.09.2015, od tej doby o maloletého H. neprejavil záujem, snád jediným záujmom bolo podanie návrhu na zníženie výživného.

Súd preto návrhu navrhovateľa vyhovel a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, majúc za to, že osvojenie bude len na prospech maloletého dieťaťa.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom súde v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 - 3 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.